

A Fővárosi Ítéltábla dr. Pál Tibor ügyvéd (fél címe 2) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (uo.) II. rendű és III.rendű felperes neve III. rendű felpereseknek - a dr. Kovácsy Zsombor ügyvéd (fél címe 3) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen kártérítés iránt indított perében - amely perbe a dr. Karczub Péter ügyvéd (fél címe 4) által képviselt Alperesi beavatkozó (fél címe 1) az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott - a Budapest Környéki Törvényszék 2013. szeptember 5. napján kelt 21.P.25.168/2011/37. számú kiegészítő ítélete ellen a beavatkozó részéről 38. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

kiegészítő ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság kiegészítő ítéletét megváltoztatja, és együttesen kötelezi az I-II. rendű felpereseket, hogy - 15 napon belül - fizessenek meg a beavatkozó részére 100.000 (Egyszázezer) forint plusz áfa összegű perköltséget.

A felek a fellebbezési eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Ez ellen a kiegészítő ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a 6.P.25.790/2008/55. számú ítéletével az I-II. rendű felperesek keresetét elutasította. Kötelezte az I-II. rendű felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak 582.000 forint feljegyzett illetéket, továbbá az alperesnek és a beavatkozónak 100.000-100.000 forint plusz áfa összegű perköltséget.

A Fővárosi Ítéltábla a 7.Pf.21.125/2011/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Az alperes fellebbezési eljárási költségét 100.000 forint plusz áfa, míg a beavatkozó fellebbezési eljárási költségét 50.000 forint plusz áfa összegben állapította meg azzal, hogy annak viseléséről az elsőfokú bíróság határoz.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a 21.P.25.168/2011/33. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I-II. rendű felpereseknek egyetemlegesen 400.000 forint nem vagyoni kártérítést és ennek 2007. április 14-től a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint bruttó 40.000 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Rendelkezése szerint az I-II. rendű felperesek egyetemlegesen kötelesek megfizetni külön felhívásra az államnak 523.800 forint kereseti illetéket, az ezt meghaladó illetéket az alperes illetékmentessége folytán az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott kiegészítő ítéletével a 33. sorszámú ítéletét akként egészítette ki, hogy az alperesi beavatkozó perköltségigényét elutasította. A kiegészítő ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság rögzítette: valóban elmulasztott döntést hozni az alperesi beavatkozó perköltségigényéről. Kifejtette ugyanakkor, hogy az ítéletben az alperes a perköltség tekintetében fizetésre kötelezett fél, így az őt támogató beavatkozót nem illeti meg perköltség.

A kiegészítő ítélet ellen a beavatkozó terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatásával az I-II. rendű felpereseket 200.000 forint plusz áfa összegű perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság kiegészítő ítélete nem tartalmazza sem a pertárgy értékét, sem a pernyertesség-pervesztesség arányát. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy az alperesi beavatkozó az öt évnél régebben húzódó ügyben mindvégig részt vett, a hatályon kívül helyező végzésben a Fővárosi Ítéltábla fellebbezési eljárási költséget határozott meg a javára, továbbá, hogy az I-II. rendű felperesek keresete - az előterjesztett 8.000.000 forint összegű nem vagyoni kártérítés iránti igényhez képest - 400.000 forint erejéig vezetett sikerre. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a perköltség iránti igényét az elutasítás szempontrendszerre meghatározása nélkül utasította el.

Az I-II. rendű felperesek fellebbezési ellenkérelme elsődlegesen az elsőfokú bíróság kiegészítő ítéletének helybenhagyására irányult. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság döntött abban a kérdésben, hogy az alperes viseli a perköltséget, így az I-II. rendű felperesek nem kötelezhetők arra, hogy a beavatkozó ügyvédi munkadíját viseljék. Másodlagosan kérték, hogy a beavatkozó által megjelölt 200.000 forint plusz áfa összegű költségigényt a Fővárosi Ítéltábla jelentős mértékben mérsékelje, ugyanis annak összegét a beavatkozó által végzett képviseleti munka mennyisége és minősége nem indokolja.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A beavatkozó fellebbezése részben megalapozott.

A Pp. 225. § (6) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság helytállóan észlelte, hogy az 33. sorszámú ítéletében a beavatkozó perköltség igényéről nem rendelkezett.

A per adataiból megállapíthatóan a pertárgy értéke a Pp. 24. § (1), illetőleg (2) bekezdés a) pontja alapján 9.520.000 forint, amelyhez képest az elsőfokú bíróság ítéletével 400.000 forint megfizetésére kötelezte az alperest az I-II. rendű felperesek javára, ezt meghaladóan a keresetet elutasította, a pernyertesség-pervesztesség aránya így 4-96%. Tekintetbe véve, hogy a megítélt nem vagyoni kártérítéshez képest a követelt összeg - 8.000.000 forint - nyilvánvalóan túlzottnak volt tekinthető, a Pp. 81. § (2) bekezdésének alkalmazására nem kerülhetett sor, az elsőfokú bíróságnak a perköltség viselése felől a Pp. 81. § (1) bekezdése alkalmazásával kellett döntenie.

A beavatkozó fellebbezésében ezért alappal sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére utasította el a perköltség igényét, hogy az általa támogatott fél, az alperes 96%-ban pernyertes lett. A Fővárosi Ítéltábla ezért a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint a pernyertesség-pervesztesség 4-96%-os arányának, és az I-II. rendű felperesek által előlegezett szakértői költség összegének figyelembevételével az I-II. rendű felpereseket együttesen kötelezte a beavatkozót képviselő ügyvéd 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) és (6) bekezdései alapján, a 4/A. § értelmében áfa figyelembevételével megállapított, az általa ténylegesen végzett munkával arányban álló munkadíjából álló perköltség megfizetésére.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság kiegészítő ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és az I-II. rendű felpereseket a rendelkező részben foglaltak szerint kötelezte a beavatkozó javára perköltség megfizetésére.

A beavatkozó fellebbezése 50%-ban vezetett eredményre, a Fővárosi Ítéltábla ezért a másodfokú eljárásban is irányadó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján akként rendelkezett, hogy a felek a fellebbezési eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Az Itv. 57. § (1) bekezdés g) pontja alapján a per illetékmentes, ezért a Fővárosi Ítéltáblának a le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről nem kellett rendelkeznie.

Budapest, 2014. március 14.

Dr. Sággy Mária s. k.
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s. k.
előadó bíró

Dr. Csordás Csilla s.k.
bíró